

ZAKON
O PROGRAMU ZAŠTITE SVJEDOKA
U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

Namjena zakona

Namjena ovog zakona je da osigura efikasnu zaštitu svjedoka u toku i nakon krivičnog postupka kako bi se svjedoku omogućilo slobodno i otvoreno svjedočenje u krivičnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud).

Član 2.

Područje primjene

(1) U smislu ovog zakona, pod pojmom svjedok podrazumijeva se lice bez čijeg svjedočenja nema izgleda da se u krivičnom postupku istraže i utvrde činjenice ili utvrdi boravište osumnjičenog lica, ili bez čijeg svjedočenja bi to bilo znatno otežano.

(2) Svjedoku se može osigurati zaštita uz njegov pristanak a u skladu s ovim zakonom, ako se on ili član porodice u smislu stava 1. člana 83. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKPBiH; "Službeni glasnik BiH", broj 3/03) suočava s prijetnjom opasnom po život, zdravlje ili slobodu zbog svoje namjere da svjedoči, te ako je podoban za preduzimanje mjera za zaštitu svjedoka. Svjedoku se također može osigurati zaštita u skladu s odredbama ovog zakona ako se opasnost uoči tek nakon okončanja krivičnog postupka, te ako je opasnost posljedica činjenice da je to lice svjedočilo u toku postupka.

(3) Određenom licu se, uz njegov pristanak, može pružiti zaštita i u skladu s ovim zakonom ako je to lice, u smislu stava 1. člana 83. ZKPBiH, član porodice svjedoka, ili ako je to lice na neki drugi način blisko svjedoku, te ako mu prijeti opasnost po život, zdravlje i slobodu zbog namjere svjedoka da svjedoči, te ako je podoban za preduzimanje mjera za zaštitu svjedoka.

(4) U skladu s ovim zakonom, mjere zaštite mogu se obustaviti ukoliko u periodu odobravanja zaštite nije bio ispunjen ili je naknadno prestao važiti neki od uslova iz st. 2. i 3. Obustava krivičnog postupka ne znači automatski i obustavu mjera zaštite svjedoka ako opasnost i dalje postoji.

Član 3.

Odjel za zaštitu svjedoka

(1) Odjel za zaštitu svjedoka u okviru Agencije za istraživanje i zaštitu BiH (SIPA) sve odluke donosi samostalno nakon pažljivog razmatranja okolnosti. Prilikom odlučivanja naročito se uzima u obzir težina krivičnog djela i stepen rizika, prava optuženog te efekat preduzetih mjera.

(2) Do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka postiže se sporazum s Tužilaštvom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo) u vezi s početkom i obustavom zaštite svjedoka. Tužilaštvo se potom obavještava o namjeri da se obustavi zaštita svjedoka.

(3) Odluke Odjela za zaštitu svjedoka koje mogu uticati na izvršenje pritvora, kaznu zatvora ili bilo kakvu drugu mjeru koja sa sobom povlači lišavanje slobode, mogu biti donesene samo nakon konsultacija s direktorom date kazneno-popravne institucije.

(4) Odjel za zaštitu svjedoka također donosi odluke i provodi sve mjere koje se određuju u vezi sa stranim svjedocima u Bosni i Hercegovini u skladu sa sporazumom ili aranžmanom sklopljenim između Bosne i Hercegovine i strane države u vezi sa zaštitom svjedoka.